

[Kristen Amby.]

talte om den Løn, der kan opnaas, og som jeg slet ikke finder for høj. Men det var blot for at vise, at der her er et Problem, Forholdet mellem Lønningerne, og naar man overhovedet skal diskutere dette Spørgsmaal samfundsbetonet, maa dette Grundproblem da i alt Fald tages op.

Nørskov: Jeg vil gerne bringe den højtærede Handelsminister en Tak for det imødekommende Svar, han gav mig paa min Henstilling til ham om at bidrage til, at der blev stillet den nødvendige Valuta til Raadighed til Indkøb af Selvbindere, Slaamaskiner og Pandeplader i Udlandet.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte over for mig, at han var meget betænkelig ved at gaa til en Ændring af § 25 i Jagtloven. Jeg maa nu haabe, at den højtærede Minister overvinder sine Betæneligheder, for jeg synes, her er et Spørgsmaal, som vi alle sammen er tjent med at faa løst paa en god og forsvarlig Maade.

Desværre kan jeg ikke takke den højtærede Forsvarsminister for hans Stilling til Militærorkestrenes Genoprettelse. Jeg beklager, at den højtærede Minister stiller sig afvisende, da det absolut er en Sag, som omfattes med Interesse i store Kredse af vort Folk, hvad jo ogsaa de forskellige Henvendelser til Regering og Rigsdag er et talende Vidnesbyrd om. Den Fejl, der skete i 1932 ved Militærmusikkens Afskaffelse, føles stærkt baade i Hæren og i Civilbefolkningen. Jeg skal her ganske kort minde om, at i 1911 var Militærmusikken ogsaa i Fare, men det lykkedes at bevare Orkestrene. Mænd som Klaus Berntsen, Pinstrup, Parkov, men særlig A. C. Meyer talte i begejstrede Vendinger for Militærmusikkens Bevarelse. Jeg kunde citere mange smukke Udtalelser af disse Mænd, som vi alle sætter højt, om Militærmusikkens Værdi baade for Soldaterne og for den store Befolkning, men da jeg ved, at den højtærede Formand ikke holder meget af lange Citater, skal jeg afstaa herfra og nøjes med at henvise ærede Medlemmer, som muligvis interesserer sig for denne Sag, til Rigsdagstidende for Aaret 1910—11, Sp. 4012 ff. — der vil de kunne finde mange smukke Udtalelser om dette Spørgsmaal. Den højtærede Forsvarsminister anerkendte dog Militærmusikkens kulturelle Betydning, og efter 1922-Ordnningen var det jo saaledes, at Militærmusikken ofte gav Koncerter uden for Garnisonsbyerne, hvilket selvfølgelig ogsaa bør ske, hvis vi igen engang faar Militærorkestrene

oprettet, saaledes at Militærmusikken virkelig igen kan blive en Kulturfaktor for den store Befolkning, der godt kan trænge til lidt mere Skønhed over Tilværelsen, end der til daglig forekommer. Og hvilken Betydning har ikke Militærmusikken for Soldaterne! Jeg tænker ikke særlig paa Bataillonen, der med Musik i Spidsen rykker ind i en By, men jeg tænker navnlig paa, hvorledes Musikken ved de daglige Øvelser f. Eks. spillede i Frokostpavserne nogle af vore kønne Sange. Hvilken Berigelse og hvilke smukke Minder fik de unge værnepligtige ikke herigennem. Enhver, der har været Soldat, ved, at Musikken gør det lettere at udholde en anstrengende March og bidrager til at sætte Humøret op og gøre det lyst. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg her gerne citere en ganske kort Udtalelse.

Formanden: Den er forhaabentlig ganske kort?

Nørskov: Den er ganske kort. Det er et Citat af en Mand, jeg ofte har mødt ved politiske Møder, Redaktør Dyrhøj, „Tønder Social-Demokrat“. Han siger i den store Henvendelse til Regering og Rigsdag af Februar 1934 følgende efter at have anbefalet Orkestrenes Genoprettelse:

„idet jeg mener, at saa længe vi har Militær, skal vi ogsaa have Militær-Musik“. Jeg er saa fuldkommen enig med Redaktør Dyrhøj i denne Udtalelse, og mon i Virkeligheden ikke ogsaa mange i denne Sal fuldt ud kan tiltræde disse Ord af Redaktør Dyrhøj? En Hær uden Musik er absolut en fattig Hær. Ministerens vigtigste Argument mod Militærorkestrenes Genoprettelse var jo Bekostningen. Selvfølgelig maa enhver Bevilling overvejes — det er jeg klar over —, men jeg vil gerne her tilføje, at siden 1932 er Statens Udgifter jo steget ret stærkt paa forskellige Omraader. Marinens Budget f. Eks. har absolut ikke kunnet holde. Den højtærede Statsminister udtalte for ganske kort Tid siden — det findes Sp. 345 —, at Regeringen var stemt for at imødekomme Ønsker, som var fremsat fra Marinen — og der nævnes her en Bevilling til Personelforøgelse og til før paabegyndte Lønforbedringer. Endvidere var der optaget en Række Forslag til forskellige Anlæg og Udbedringer, som Marinen har savnet. Disse Bevillinger var efter Statsministerens Udtalelser optaget paa § 26. Jeg kritiserer ikke dette, absolut ikke. Udgifterne til vort Neutralitetsværn er jo smaa i Sammenligning med andre Landes Udgifter til samme